

Wzorzec FCI nr 114

EPAGNEUL DE PONT-AUDEMER

(*Epagneul de Pont-Audemer*)

Kraj pochodzenia: Francja

Data publikacji obowiązującego wzorca: 06.05.1964

Użytkowanie: wyżeł.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.
Seksja 1 - Wyżły kontynentalne.
Typ „spaniel”.
Próby pracy wymagane.

WYGLĄD OGÓLNY:

Pies krępy i energiczny.

GŁOWA:

Mózgoczaszka: okrągła i rozwinięta na szczycie, guz potyliczny wydatny, ciemię raczej okrągłe. Czoło wznoszące się ku grzebieniu, który musi być falisty i dobrze osadzony na szczycie czaszki, grzebień pozostawia czoło odsłonięte.

Przełom czołowo-nosowy (stop): zaznaczony, tworzy niewielki kąt z kufą.

Trzewioczaszka:

Nos: brązowy, wystający zauważalnie ponad przód fafli, raczej spiczasty.

Kufa: długa, w środkowej części łukowato wygięta.

Fafle: cienkie i nieznacznie opuszczone, nadające kufie spiczasty kształt.

Oczy: raczej małe, głęboko osadzone w oczodole, ciemnobursztynowe lub leśzczynowe, o szczerym i miłym wyrazie.

Uszy: osadzone raczej nisko i odstające od policzków; płaskie, średniej grubości, długie i pokryte aksamitnym, bardzo falującym włosom (frędzlami).

SZYJA:

Dobrze umięśniona, lekko łukowato wygięta, zgrabna, precyzyjnie połączona z głową i solidnie osadzona w barkach.

TUŁÓW:

Grzbiet: prosty lub nieznacznie wypukły.

Lędźwie: dość krótkie, szerokie, masywne, umięśnione.

Zad: lekko ścięty.

Klatka piersiowa: głęboka, szeroka, sięgająca do poziomu łokcia, żebra dobrze wysklepione, końcowe żebra wygięte w tył.

Boki: płaskie i mało podniesione.

OGON:

Osadzony nieomal na poziomie łędźwi, gruby w podstawie, mocno pokryty falującym włosem, który powinien zupełnie pokrywać ogon, zwykle kopiowany do 1/3 naturalnej długości; jeśli nie, musi być średniej długości, noszony poziomo z lekkim zakrzywieniem.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Barki: silne, długie, pochyle, umiejscowione blisko łączenia z kręgosłupem.

Ramiona: silne i umięśnione.

Kończyny tylne:

Pośladki: wydadne i sięgające poziomu grzbietu.

Uda: proste, umięśnione, mięsiste, dobrze umięśnione; portki.

Miednica: wydadna.

Staw skokowy: szeroki i prosty, bez odchylenia na zewnątrz lub do wewnątrz.

Śródstopia: raczej krótkie, w bocznej części pokryte frędzlami. Brak wilczych pazurów.

Łapy: okrągłe, ściste, z falującymi frędzlami pomiędzy palcami.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos: falujący i nieznacznie zwichrzony.

Umaszczenie: brązowe, brązowe z szarym nakrapianiem, z matowymi błyskami.

WZROST:

Wysokość w kłębie: psy i suki: 52 - 58 cm

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

- Czaszka: płaska po bokach, czoło równoległe do kufy, brak grzebienia, grzebień dosięgający łuków nadoczodołowych lub uformowany przez zwisającą sierść.
- Przełom czołowo-nosowy (stop): o słabym nachyleniu, aczkolwiek zaznaczony.
- Nos: wierzchołek nosa czarny, blady, okrągły lub wydłużony.
- Kufa: krótka lub zbyt wypukła.
- Fafle: grube, zwisające.
- Oczy: zbyt płytko lub głęboko osadzone w oczodole; zbyt jasne; o nieprzyjnym lub złośliwym wyrazie.

- Uszy: zbyt wysoko osadzone, zbyt krótkie, grube, zawinięte lub krótkie, noszone zbyt do przodu lub do tyłu.
- Szyja: zbyt ciężka, płaska w górnej linii, zbyt gruba przy nasadzie głowy.
- Łędźwie: długie, wąskie lub płaskie.
- Zad: zbyt mocno lub słabo ścięty.
- Klatka piersiowa: niewystarczająco opadająca, zbyt okrągła lub wklęsła, żebra płaskie lub położone zbyt blisko siebie.
- Boki: zbyt mięsiste, zapadłe.
- Ogon: ustawiony zbyt wysoko lub nisko, zbyt zakrzywiony, o kształcie sierpa, pokryty frędzlami.
- Barki: krótkie, proste, mocno oddalone od siebie.
- Ramiona: wąskie.
- Pośladki: nisko ustawione.
- Uda: płaskie.
- Staw skokowy: odchylony, prosty; krowia lub beczkowata postawa.
- Śródstopia: długie, przechylone w przód, w tył lub na boki, z frędzlami.
- Łapy: wąskie lub o wiele za szerokie, zbyt owłosione, z mięsistymi poduszkami.
- Szata: włos zbyt płaski, zbyt twardy lub cienki, nie falujący lub kręcący się jak u pudli.
- Umaszczenie: czarne lub czarno-białe, obecność płowych lub podpalanych znaczeń.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.